

nister sagde i sin første Tale, at det var de paagældende selv, der havde Ansvaret for Byggeriet, og det var indskærpet Kommissionerne. Dette er rigtigt nok, men jeg erkender villig — og jeg tror, mine Kolleger overalt i Landet vil indrømme, at de følger de samme Linier —, at naar de paagældende har været i Besiddelse af mere end en Tiendedel, har jeg tidt efter at have set Overslaget skrevet til vedkommende, at naar Jord, Bygninger, Besætninger og Inventar hver koster saa og saa meget, og der kun besiddes en Tiendedel af, hvad Opførelsen koster, vil de faa løs Gæld, hvis de ikke indskrænker Byggeomkostningerne. Det har jeg tilladt mig, skønt de selv maa have Ansvaret for deres Handlemaade, og jeg tror, det er i god Overensstemmelse med, at Kommissionsformændene Landet over er forpligtet til at vaage over, at de Summer, der opføres, i saa stort Omfang som muligt virkelig kan holdes indenfor den finansielle Ramme, som Staten i sin Lovgivning en Gang har fastsat sig.

Desuden vil jeg gerne til den ærede Ordførers Udtalelse om de Byggesummer, som her er opført, sige, at naar de paagældende skriver, at der er adskillige Ting som Støbegods og lignende, som Kommissionens Formand ikke har medindbefattet, er det formodentlig ikke ham, der ikke har medindbefattet det, men de paagældende selv har ikke husket paa, at der er en hel Del andet Tilbehør, og jeg tror, det er ganske urigtigt at paalægge Kommissionsformanden noget som helst Ansvar i saa Henseende; jeg føler mig overbevist om, at han arbejder loyalt i Overensstemmelse med Loven, og at det derfor er ganske med Urette, at der rettes Angreb paa hans Administration. Jeg ønsker ogsaa meget, at det maa blive opklaret, hvorledes Forholdet ligger, men jeg føler mig, som sagt, overbevist om, at en saa stor Byggesum som mellem 14 000 og 15 000 Kr. til et saadant Husmandsbrug vilde Kommissionsformanden i Ribe Amt ikke have animeret Parcellisterne til, men at han tværtimod snarere stærkt har animeret dem til at naa lavere ned. Naar det er Tilfældet, skal man ikke her paastaa, at det er Kommissionsformanden, der har Ansvaret.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, der nu talte saa ivrigt og varmt for at forsvare sin Kollega, hvad man jo godt kan forstaa, talte kun paa Antagelsernes

Grund, havde overhovedet ikke noget som helst Vidnesbyrd om, hvad der er sket. (Afbrydelse af Mads Larsen). Nej, men saa skal man heller ikke tale saaledes. Det, vi ved, er, at Husmandskommissionens Formand har ladet sin Arkitekt skrive til de paagældende Parcellister, at de maatte ikke bygge, ikke licitere, før de havde faaet hans Tilladelse, og vi har hørt Parcellisterne enstemmigt angive, at han har krævet, at der skulde bygges for de og de Summer. Saa har det ærede Medlem ingen Ret til at staa op og sige, at det tror han ikke, hans Kollega har gjort. Jeg angriber ikke Hr. Niels Thuesen for hans Administration. Jeg siger tværtimod, at han har aabenbart ment her at kunne varetage Statens Interesser og tillige varetage Husmændenes derved, at de skulde kunne faa det Overskud, der formodentlig kunde blive ved Bygningerne, inddraget i deres Ejendoms Værdi. Men den Forudsætning er bristet. Vi kender jo nok dette, at Lægfolk ikke er saa sikre i deres Stilling overfor dem, de mener har med Loven at gøre og skal være deres Vejledere. Det synes mig saare forstaaeligt og naturligt, at man har gjort ham udtrykkelig opmærksom paa, at Laanene ikke slaar til; man har sagt til ham: Naar vi skal bygge saadan og saadan, kan det ikke slaa til. Ikke desto mindre har han sagt, at de skulde bygge og har krævet den Sum overholdt. Saa kan jeg ikke se andet, end at Statens Repræsentant her er Skyld i, at disse Mennesker er blevet stillet, saaledes som de er. Og det gaar væsentlig ud over Haandværkerne. En af dem har spurgt ham: Hvilken Garanti har jeg for mine Penge? Dertil har han svaret: Du har Staten, og jeg indestaar for, at to Maaneder efter at der er bygget, faar du Pengene. Denne Forudsætning er fuldstændig bristet.

Naar jeg nu vil tage mit Ændringsforslag tilbage, er det, fordi jeg ikke ønsker en Afstemning her i Tinget over Andragendet, saaledes som det foreligger, idet jeg haaber, at denne Sag endnu en Gang skal have baade hos Udvalget og maaske ogsaa hos den højtærede Minister. Vi maa se at faa saa meget mere fyldestgørende Oplysninger frem, at man kan være overbevist om, at der her er sket et virkeligt Overgreb. Jeg synes imidlertid ikke, det skulde være nødvendigt, at den paagældende Kommissionsformand faar sin Afsked. Han er aabenbart optraadt af Iver for at varetage alles Interesser — at det